

Prace nad wdrożeniem NOWEJ DYREKTYWY

Nowa unijna dyrektywa dotycząca imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych ma maksymalny poziom harmonizacji i musi być wdrożona do 2018 roku.

MARTA FOLTYN, PRZEMYSŁAW WIERZBICKI

Polski ustawodawca pracuje obecnie nad projektem nowej ustawy o usługach turystycznych. Prace wynikają z konieczności wprowadzenia do polskiego porządku prawnego wytycznych z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady

2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG. Mimo że Polska zobowiązana jest do wdrożenia przepisów dyrektywy do 1 stycznia 2018 r., prace nad projektem polskiej ustawy już trwają.

Zgodnie ze wspomnianą dyrektywą, co do zasady państwa członkowskie Unii Europejskiej nie mogą wprowadzać przepisów odbiegających od przepisów dyrektywy, w szczególności surowszych lub łagodniejszych, prowadzących do zróżnicowanego poziomu ochrony podróżnych w Unii Europejskiej.

CEL DYREKTYWY

Celem powyższej dyrektywy jest zagwarantowanie jednolitej ochrony konsumentów (podróżnych) w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Dyrektywa wprowadza szczegółowe wymogi m.in. w zakresie obowiązku informacyjnego, treści umowy o udział w imprezie turystycznej, możliwości zmian umowy o udział w imprezie turystycznej przed jej rozpoczęciem, realizacji imprezy, odpowiedzialności za błędy w rezerwacji, a także ochrony

na wypadek niewypłacalności podmiotu świadczącego usługi turystyczne.

IMPREZA TURYSTYCZNA

Imprezą turystyczną w rozumieniu przepisów dyrektywy jest połączenie w określonych warunkach co najmniej dwóch różnych usług turystycznych na potrzeby tej samej podróży lub tych samych wakacji. Przy czym, za usługi turystyczne, zgodnie z dyrektywą, uznaje się przewóz pasażerów, zakwaterowanie, wynajem samochodów, innych pojazdów silnikowych lub motocykli, a także każdą inną usługę świadczoną turystom, która nie jest nieodłącznym elementem tych usług.

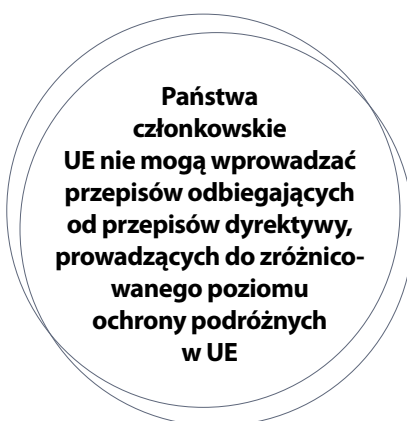
UMOWA O UDZIAŁ W IMPREZIE TURYSTYCZNEJ

Dyrektywa przewiduje m. in., że umowa w przedmiocie udziału w imprezie turystycznej powinna zawierać główne właściwości usług turystycznych (takie jak m.in. miejsce podróży, trasa, czas pobytu, wyżywienie, wycieczki, a ponadto informacje o tym czy usługi będą świadczone podróżnemu w grupie (a jeżeli tak – to, gdy jest to możliwe, informację o przybliżonej liczebności grupy) i o tym, czy dana podróż lub wakacje są co do zasady odpowiednie dla osób o ograniczonej sprawności ruchowej. Ponadto umowa taka powinna zawierać postanowienia o całkowitej cenie imprezy turystycznej, ustalenia dotyczące płatności i informacje o minimalnej liczbie osób wymaganych aby impreza się odbyła, informacje o możliwości rozwiązania umowy przez podróżnego, ogólne informacje o wymogach paszportowych i wizowych w państwie docelowym, informacje o formalnościach związanych z opieką zdrowotną w państwie docelowym, jak również informacje o dobrowolnym lub obowiązkowym ubezpieczeniu na pokrycie kosztów rozwiązania przez podróżnego umowy lub kosztów powrotu do kraju w razie wypadku, choroby lub śmierci. Wspomniane informacje powinny być udostępnione w sposób jasny, zrozumiały i widoczny. W razie sporu podróżnego z organizatorem, ciężar dowodu w zakresie spełnienia wspomnianych powyżej wymogów informacyjnych spoczywa na organizatorze.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA REALIZACJĘ IMPREZY TURYSTYCZNEJ

Przywoływana dyrektywa wprowadza również odpowiedzialność organizatora za wykonanie usług turystycznych objętych umową o udział w imprezie turystycznej.

Zgodnie z dyrektywą, państwa członkowskie zobowiązane są do wprowadzenia takich przepisów, które gwarantowałyby podróżnemu uprawnienie do odpowiedniej obniżki ceny za każdy okres, w trakcie którego występowała niezgodność, chyba że organizator udo-

wodni, że odpowiedzialność za niezgodność można przypisać podróżnemu.

Co więcej, dyrektywa przewiduje m. in. że podróżny uprawniony jest do otrzymania od organizatora bez zbędnej zwłoki rekompensaty za wszelkie szkody, których podróżny doznał w wyniku jakiegokolwiek niezgodności z umową.

OCHRONA NA WYPADEK NIEWYPŁACALNOŚCI

Warto podkreślić, że dyrektywa wprowadza szczegółowe wymogi w zakresie ochrony na wypadek niewypłacalności podmiotu świadczącego usługi turystyczne.

Podmiot ten jest bowiem zobowiązany do posiadania zabezpieczenia na potrzeby zwrotu wszystkich wpłat dokonanych przez podróżnych lub w ich imieniu, w zakresie, w jakim dane usługi nie zostały wykonane w wyniku niewypłacalności ww. podmiotu.

Wspomniane zabezpieczenie musi być skuteczne i obejmować zasadnie przewidywalne koszty – tj. kwoty

wpłat dokonanych przez podróżnych lub w ich imieniu z tytułu imprez turystycznych, z uwzględnieniem długości okresu pomiędzy wpłatami zaliczek i wpłatami ostatecznymi a zakończeniem imprez turystycznych, jak również szacowanego kosztu powrotu do kraju w przypadku niewypłacalności podmiotu świadczącego usługi turystyczne.

Co więcej, przepisy dyrektywy przewidują, że w sytuacji, gdy realizacja imprezy turystycznej jest zagrożona na skutek niewypłacalności podmiotu świadczącego usługi turystyczne, zabezpieczenie jest dostępne bezpłatnie, aby zapewnić powrót do kraju lub (o ile będzie to konieczne) opłacenie zakwaterowania przed powrotem do kraju.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA BŁĘDY W REZERWACJI

Dyrektywa reguluje również kwestię odpowiedzialności za błędy w rezerwacji.

W tym zakresie wskazać należy, że podmiot świadczący usługi turystyczne będzie ponosił odpowiedzialność za wszelkie błędy spowodowane usterkami technicznymi systemu rezerwacji, które można mu przypisać oraz w przypadku, gdy podmiot ten zgodził się zając rezerwacją imprezy turystycznej lub usług turystycznych będących częścią powiązanych usług turystycznych, za błędy powstałe podczas procesu rezerwacji.

Odpowiedzialność ta będzie wyłączona w przypadku błędów w rezerwacji, które można przypisać podróżnemu lub które zostały popełnione w wyniku nieuniknionych i nadzwyczajnych okoliczności.

W ramach wdrożenia dyrektywy państwa członkowskie zobowiązane będą do nałożenia na podmioty świadczące usługi na rynku turystycznym szeregu obowiązków, dzięki którym polepszeniu ulegnie pozycja podróżnych. Wspomniane wymogi powinny zostać wprowadzone do polskiego porządku prawnego do 1 stycznia 2018 r. ●

**Marta Foltyn jest aplikantem adwokackim.
Przemysław Wierzbicki jest adwokatem,
partnerem zarządzającym w kancelarii
Wierzbicki Adwokaci
i Radcowie Prawni Sp. k.**